

Arrest

nr. 166 560 van 26 april 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 6 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van 21 november 2012 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat K. BERNARD, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 22 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) de beslissing waarbij een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.2 Op 21 november 2012 neemt de gemachtigde de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad vast dat het beroep dient te worden verworpen.

2.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

In casu bevat de synthesememorie enkel een letterlijke weergave van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift.

Bij gebrek aan enige samenvatting van de middelen in de synthesememorie, dient het huidig beroep verworpen te worden.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 17 februari 2016 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 24 maart 2016, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 11 februari 2016 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij dat de beschikking gaat over de synthesememorie en dat geoordeeld werd dat deze niet conform de wet is. Zij meent echter dat de synthesememorie alle argumenten, alle middelen moet bevatten waarop zij zich baseert en is van oordeel dat de ingediende synthesememorie moet weerhouden worden.

De verwerende partij verwijst naar de beschikking.

2.2 De Raad wijst erop dat artikel 39/81 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen: (...)

(...)

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn,

doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld. (...)

Voornoemd artikel 39/81, vijfde lid definieert de syntheseseminarie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

De Raad van State stelde in een reeks arresten van 27 maart 2014 dat het begrip “samenvatten” kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen, maar dat het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, niet als het samenvatten ervan in de zin van artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet kan worden beschouwd. Verder stelt de Raad van State dat uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet en de sedert de wetswijziging van 31 december 2012 uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de syntheseseminarie (RvS 27 maart 2014, nrs. 226 907 tot 226 912). De verzoekende partij kan zodoende niet voorhouden dat haar syntheseseminarie, waarin zij letterlijk de in haar verzoekschrift opgenomen middelen herneemt – hetgeen zij ter terechtzitting in het geheel niet betwist –, beantwoordt aan de in voornoemd artikel 39/81, vijfde lid vervatte vereiste dat alle aangevoerde middelen dienen te worden samengevat.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog ter terechtzitting geen elementen heeft bijgebracht die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in de beschikking van 11 februari 2016 was gesteld. Zoals tevens in voornoemde beschikking gesteld en gelet op de vaststelling dat de door de verzoekende partij neergelegde syntheseseminarie niet aan de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet gegeven definitie van een syntheseseminarie voldoet (cf. RvS 27 maart 2014, nrs. 226 907 tot 226 912), dient het beroep dan ook te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE